

VS NAIPAUL: REFLECȚII ALE INDIEI

Asist. univ. Adina PAICU
Universitatea “Constantin Brâncuși” din
Târgu Jiu

Rezumat:

In 1975, V.S. Naipaul s-a întors în India, țara din care au plecat strămoșii săi în urmă cu o sută de ani. Rezultatul acelei călătorii fostaceasta capodopera: un portret vibrant, lucid al unei societăți traumatizate de secole de colonizări și închisă în viziunea mistică a trecutului. Bazându-se pe romane, știri, jurnale politice și pe propriile sale întâlniri cu indieniide rând – de la super elegantul prinț până la inginerul care construiește case pentru săracii din Bombay – Naipaul prezintă un continent mare, misterios, în agonie inaccesibil pentru străini și abia vizibil pentru proprii oameni. El vede atât programul spațial aflat la început de drum și cei 5 000 de voluntari intonând rugăciuni pentru a purifica un templu pângărit; conducătorul unui sat feudal și revoluționarii naxiliți care îmbină retorica maoistă cu crimele rituale.

Cuvinte cheie: India, istorie, societate, religie, cuceriri etc.

POSTCOLONIALISM: SCURTĂ PREZENTARE

Această parte de introducere prezintă diferite aspecte ale post-colonialismului cum ar fi definiții, informații generale despre originea și dezvoltarea sa și se axează pe trecutul post-colonial al Indiei.

Post-colonialismul prezintă în general un set de modalități de abordare care prezintă efectele directe ale colonizării. Principalul lui obiect de studiu este încercarea de explica, din punct de vedere istoric și politic, termenul „colonizare” ca o formă de exploatare a oamenilor, de represiune și dependență.

VS NAIPAUL: REFLECTIONS OF INDIA

Adina PAICU
“Constantin Brâncuși” University of Târgu
Jiu

Abstract:

In 1975, V. S. Naipaul returned to India, the country his ancestors had left one hundred years earlier. Out of that journey he produced this concise masterpiece: a vibrant, defiantly unsentimental portrait of a society traumatized by centuries of foreign conquest and immured in a mythic vision of its past. Drawing on novels, news reports, political memoirs, and his own encounters with ordinary Indians - from a supercilious prince to an engineer constructing housing for Bombay's homeless - Naipaul captures a vast, mysterious, and agonized continent inaccessible to foreigners and barely visible to its own people. He sees both the burgeoning space program and the 5,000 volunteers chanting mantras to purify a defiled temple; the feudal village autocrat and the Naxalite revolutionaries who combined Maoist rhetoric with ritual murder.

Keywords: India, history, society, religion, foreign conquests etc.

POSTCOLONIALISM: A THEORETICAL APPROACH

This **introductory part** presents different aspects of post colonialism such as definition, general information about its origin and development and it focus on India's postcolonial past.

Post-colonialism generally designates a set of theoretical approaches, which focus on the direct effects of colonization. Its primary object of study is the attempt to explain, from historical and political point of view, the term “colonizing” as a form of human exploitation, repression and dependency. It is a powerful intellectual and

Post-colonialismul încearcă de asemenea să explice din punct de vedere intelectual trecutul și cultura fostelor coloni.

Termenul de post-colonialism a apărut pentru prima dată în a doua jumătate a secolului 20 și și-a pierdut destul de repede înțelesul său pur istoric fiind folosit în mai multe domenii.

Dacă explicăm înțelesul acestui termen ad literam „post-colonialism” se referă la suma elementelor economice, politice, sociale sau culturale care caracterizează fostele colonii. Mai explica și felul în care aceste țări își iau în considerare trecutul colonial deoarece îndelungatele perioade de colonizare au lasat amprente profunde în societățile lor.

Nu putem discuta despre post-colonialism fără a menționa termenul decolonizare.

Decolonizarea este un proces care este foarte important datorită aspectelor culturale și intelectuale ale foștilor coloniști. Principala idee a procesului de decolonizare este aceea de ai convinge că propriile atitudini în ceea ce privește puterea și opresia trebuie să se schimbe dramatic. Un bun exemplu în acest caz este poporul indian după câștigarea independenței în 1974.

Până recent, conceptul de post-colonialism era un teritoriu neexplorat dar începând cu 1950 țările vestice au manifestat un interes special pentru „țările lumii a treia”. Acest interes a devenit chiar materie de studiu în universitățile americane și mai târziu în cele europene.

Un aspect îndelung dezbătut al post-colonialismului în aceste universități este conflictul între culturi. Întrebarea, care se pune adesea, este următoarea: cât din moștenirea culturală a țărilor colonizate rămâne după colonizare. Așa cum toată lumea știe, procesul de colonizare nu este ceva la care țările implicate sunt de comun acord ci un proces violent în care coloniștii își impun propriile valori și credințe celor pe care îi colonizează. Prin urmare,

critical movement which tries to explain the past and culture of former colonies.

The term post-colonialism appeared for the first time in the second half of the 20th century and it soon lost its original historic meaning being used in a wide range of fields.

If we interpret the meaning of this term, literary, “post-colonialism” refers to the status of a land that lost the status of a colony and has regained its political independence.

Another **more complex definition** of the term post-colonialism refers to the sum of economic, politic, social and cultural features, which characterizes former colonies. It also explains the way in which these countries deal with their colonial heritage. Long periods of colonization have modified profoundly the social, cultural, political and economic aspects of these societies.

We cannot talk about post colonialism without mentioning the term **decolonization**.

Decolonization is a very important process dealing with the cultural and intellectual aspect of the former colonists. The main idea of the decolonizing process is to convince them that their attitudes towards power and oppression must change drastically. A fine example in this case is the Indian population after India regained its independence in 1974.

Until recently, the concept of post-colonialism was an unexplored territory but soon the Western countries began to pay a special interest to the “Third World countries”. This subject became even subject of study in the American universities and later on in the European ones.

A much-debated aspect of post-colonialism in these universities is **the clash of cultures**. The question, which is often asked, is the following: **how much of the original cultural inheritance of the colonized countries remains after their colonization**. As known by everyone, the colonizing process is not something

procesul decolonizare este un aspect important și dificil care trebuie tratat cu mare grijă.

Post-colonialismul implică și conflictul de identități și apartenența culturală. Procesul de colonizare este unul distructiv implicând cucerirea altor țări, dispariția tradițiilor și culturii acestora și adoptarea unora noi.

Pe măsură ce generații de indieni au trăit sub dominația coloniștilor, ei au adoptat într-o măsură mai mare sau mai mică obiceiurile vestice. Un țel greu de atins a fost ca aceste țări să-și regăsească propria identitate. Pe de altă parte fostele puteri coloniale trebuiau la rândul lor să-și schimbe mentalitatea. Aceste transformări sunt esența procesului de decolonizare în timp ce post-colonialismul este instrumentul care contribuie la acesta.

Prin urmare, ce soluții oferă procesul de decolonizare la aceasta problemă? O posibilă soluție este prin intermediul puterii cuvântului și nu al intervențiilor armate. Cuvântul este instrumentul potrivit pentru a media acest proces deoarece marea majoritate a puterilor coloniale au încercat să-și impună propria limbă celor pe care i-au colonizat. Multe cărți indiene care se referă la perioada post-colonială sunt scrise în engleză.

O SCURTĂ ISTORIE A COLONIZĂRII INDIENE

Secolul 16 marchează începutul colonizării Indiei. Țări cum ar fi Portugalia, Olanda și Franța și-au adjudecat și-au impus dominația asupra unor largi teritorii din continentul indian. În 1756 a fost fondată Compania East India și în curând, prin intermediul ei, Imperiul Britanic a controlat principalele orașe indiene cum ar fi Calcutta, Bombay și Madras.

Colonizarea Indiei de către englezi a urmat modelul clasic. După mai multe războaie, forțele engleze le-au învins pe

mutually agreed by countries involved but a most violent process during which the colonizer imposes his values and believes to the colonized people. Although they gain their independence, their minds still bear the scars of the colonization. Therefore, the process of decolonization is a sensible problem that must be dealt with great care.

Post-colonialism also deals with the **conflicts of identity and cultural belonging**. Colonial powers came to foreign states and destroyed parts of the native tradition and culture; furthermore, they continuously replaced them with their own ones. This often led to conflicts when countries became independent and had to regain their national identity and self-confidence.

As generations had lived under the power of colonial rulers, they have more or less adopted their Western tradition and culture. The challenge of these countries was to find an individual way to identify what belonged to them. They could not rid of the Western way of life from one day to another. On the other hand, former colonial powers had to change their self-assessment. This continuous duality is the essence of the decolonization process while post-colonialism is the intellectual direction that deals with it.

Therefore, which are the solutions offered by the process of decolonization? One such viable solution is by language and not by military violence. Language is the intellectual means by which post-colonial communication takes place. This is most important as most colonial powers tried to integrate their language, the major aspect of their civilized culture, in foreign cultures. Many Indian books related to the post-colonialism period are written in English.

SHORT HISTORY OF INDIAN COLONIALISM

The 16th century marks the beginning of the Indian coast colonization. Countries

cele indiene și dominația engleză a început. Coloniștii englezi îi considerau pe localnici ca sălbatici și îi disprețuiau pentru că nu știau să scrie sau să citească. Îi considerau sclavii lor și le ignorau complet cultura și tradițiile. Principalul lor scop a fost de „civilizare” a poporului indian prin impunerea propriilor tradiții și obiceiuri.

Această situație a devenit de nesuportată pentru populația indiană și în 1857 prima mare revoltă are loc în nordul Indiei. Această revoltă a fost intitulată „Primul război de independență” și a fost pentru prima dată când indienii au luptat în număr mare împotriva dominației engleze. Din nefericire, această revoltă a fost un eșec și colonizarea engleză a continuat.

Datorită importanței pe care India a avut-o pentru economia engleză, aceasta era cunoscută în întreaga lume ca fiind perla Coroanei Britanice.

Marii lideri indieni cum ar fi Mahatma Gandhi și Jawaharlal Nehru au inițiat, organizat și condus o formă non-violentă de rezistență împotriva colonizării engleze, rezultatul a fost câștigarea independenței în 1947.

O dată câștigată independența, India a început să se vindece și să-și recâștige mândria.

Astăzi India este încă o țară a contrastelor: puterea ei economică este din ce în ce mai mare dar sistemul social este unul al extremelor. Există o clasă bogată a societății indiene și una foarte săracă. În India poți întâlni oameni foarte săraci pe de o parte și sărăcie, suprapopulație și poluare pe de alta.

În ceea ce privește înglobarea valorilor englezești în cultura indiană, putem afirma că influența engleză este încă prezentă pe teritoriul indian. Un exemplu concludent în acest sens este persistența limbii engleze. Explicația pentru acest fenomen este simplă: coloniștii englezi și-au impus propriile valori populației indiene prin intermediul limbii lor.

Există nenumărate studii și lucrări

like Portugal, Netherlands and France established their control on large parts of the Indian continent. In 1756 the British East India Company was founded and soon the British Empire through it ruled over the major Indian cities such as Calcutta, Bombay, and Madras.

The British colonization of India respected in many ways the classical pattern. After several wars, the British forces overcome the Indian one and the English domination began. The British colonists considered the Indian population as savage and despised them because they did not know how to write or read. They treated them as their personal slaves and completely ignored their culture and tradition. Their main goal was to “civilize” them by imposing their own traditions and way of thinking.

This situation became unbearable for the Indian population and in 1857, the first big rebellion took place in the north of India. This rebellion was named the “First war of Indian Independence” and it was the first time when the Indians fought in massive numbers against the presence of the British domination. Unfortunately, the rebellion failed and the British colonization continued.

Due to the ever-growing importance for the British economy, India was known in the entire world as the pearl of the British Crown.

Great Indian leaders such as Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru initiated, organized and led a non-violent form of resistance against the British colonial domination and the result was the gaining of independence in 1947.

Once gained its independence, India began to heal itself and reestablished her self-esteem.

Today India is still a country of contrasts: its economic power is a growing force but the social system is one of extremes. There is the wealth class of the Indian society and the very poor one. In India, you can see very rich people on one

despre schimbul intercultural dintre englezi și populația indiană. Multe romane descriu această relație ambiguă existentă între cele două națiuni.

INDIA ȘI V.S. NAIPAUL

India și continentul asiatic au fost pentru europeni un tărâm de legende și mistere. Întregul continent asiatic este diferit de lumea cunoscută europenilor: credințele și orașele lor în care trecutul se împletește cu prezentul și mai ales religia care este atât de diferită de cea creștină. Ceea ce consideră europenii ca fiind șocant este ceva normal pentru indieni. Să luăm ca model Gangele cel mai venerat dintre fluviile Indiei. Atunci când coloniștii englezi, obișnuiți cu regulile stricte de comportament au venit în India au fost șocați să vadă că indienii considerau ca ceva natural să bea din Gange unde se spălau, își spalau morții sau hainele sau din care duceau apa la temple. Acesta este doar unul dintre multele exemple existente.

Unul dintre scriitori englezi care a pus în evidență aceste diferențe este VS Naipaul.

VS Naipaul este considerat ca unul dintre cei mai importanți scriitori englezi vorbitori ai dialectului din Caraibe și câștigător al premiului Nobel pentru literatură în 2001. Scrierile lui prezintă confuzia culturală existentă în Lumea A Treia și situația unui outsider, o reflexie a propriei experiențe ca indian în India, ca indian în Anglia sau ca și călător în lumea post-colonială.

Sir VS Naipaul este un eseist și novelist care este Trinidadian ca loc de naștere, Indian ca descendență și englez din proprie inițiativă. El și-a început cariera literară în 1950. El și-a consolidat reputația de scriitor cu primele sale romane *The Mystic Masseur*, *A House for Mr. Biswas* și *In a Free State*. În anii 60 și 70 el a provocat o serie de controverse cu eseurile și cărțile sale despre cultura post-colonială din Caraibe, Africa și India.

side and poverty, overpopulation and environmental pollution on the other side.

In what concerns the integration of the Western values in the Indian population and culture, we definitely can say that the British influence is still omnipresent in the Asian continent. A perfect example in this regard is the persistence of the English language. The explanation for this phenomenon is a simple one: the British colonists imposed their values and culture by teaching the Indian population their language.

There are many different approaches to the topic of intercultural exchange between the British and the Indian population. Uncountable essays and novels deal with the ambiguous relationship between these two nations. One interesting phenomenon is that the authors from both sides write from different angles and perspectives.

INDIA AND VS NAIPAUL

India and the Asian continent as a whole have always been for the Europeans something special land of mystery and legends. All on the Asian continent is different from the known world of the Europeans. Their beliefs, their cities where the past is tangled with the present and especially their religion which is so different of the Christian one. The difference from what a European considers shocking is natural for an Indian. Let us take as an example the Ganges the Indian most venerated water. When the English colonists, used with the strict rules of behavior, came in India they were shocked to see that the Indian considered natural to drink from those waters where they washed themselves, washed the dead men, or their clothes or even took the water to their temples. However, for Indians this was something normal because the Ganges is sacred to them. And this is only an example there are so many others.

An English writer underlined these

Scrierile sale i-au adus atât fani cât și critici.

Călătoriile sale în India în anii 60, 70 l-au convins că „India nu are ideologie – și că aceasta a fost eșecul Indiei și al lui Gandhi.” Lipsindu-le „idea de stat” și atitudinea față de propria istorie, indienii, „nu au identitate înafara ecumenismului transparent al credințelor hinduse.” În timpul „secolului de cuceriri”, civilizația indiană a adoptat ca „aparat pentru supraviețuire.....practici magice și forme sociale constrângătoare.”

Rezultatul primei întâlniri dintre Naipaul și India se vede în cartea sa *India: A Wounded Civilization*: sărăcie perpetuă, tendința indienilor de a se agăța de idea că țara lor are „un trecut prestabilit”, persistența restricțiilor de clasă socială și umilința sunt limite imposibil de depășit. Criticile lui Naipaul sunt adresate în special religiei naționale Hinduismul care, zice el, „ne-a expus la sute de ani de înfrângere și stagnare...A dat oamenilor.....nici o idee despre stat. A înrobit un sfert din populație și a lăsat întotdeauna întregul fragmentat și vulnerabil” incapabil „să răspundă la provocare.”

Criticii au subliniat întotdeauna din viziunea lui Naipaul, critica dură la adresa Hinduismului și a moștenirii lui Gandhi – aversiunea lui față de industrializare, refuzul său de a se implica în politică care ar învăța India conceptul de națiune, retragerea lui „din această lume dificilă.” Toate acestea sunt răni ale Indiei. Dar, în același timp, există și optimism în această carte speranța că Naipaul îi motivează pe cei oprimați care protestează contra situației actuale și vor să acționeze pentru viitorul lor și cel al Indiei. El scrie despre „India neștiută în mișcare”, care intră în orașe, caută și găsește de lucru și simte mandrie pentru realizări.

În *India: A Wounded Civilization* acceptarea lui Naipaul a mișcării indiene din Bombay Shiv Sena reflectă

differences in his writings. This author is VS Naipaul.

VS Naipaul is generally considered the leading novelist of the English speaking Caribbean, and winner of the Nobel Prize in literature in 2001. Naipaul's writings deal with the cultural confusion of the Third World and the problem of an outsider, a reflection of his own experience as an Indian in the India, an Indian in England and a traveler in the post colonial world.

Sir VS Naipaul is an essayist and novelist who is Trinidadian by birth, Indian by descent and British by choice. He began his literary career in the 1950s. He built his reputation as a skilled writer based on his first novels such as *The Mystic Masseur*, *A House for Mr. Biswas* and *In a Free State*. During the 60s and the 70s he provoked a series of controversies for his essays and books on the post-colonial culture on the Caribbean, Africa and India. His work brought him both fans and critics.

His travels to India during the 60s and the 70s convinced him that “India is without an ideology – and that was the failure of Gandhi and India together.” Lacking an “idea of the state” and the accompanying attitudes towards their history, Indians, he says, have “no identity beyond the tenuous ecumenism of Hindu beliefs.” During “century of conquest”, Indian civilization adopted as “an apparatus for survival.....magical practices and imprisoning social forms.”

The result of Naipaul's first encounter to India is reflected in his book *India: A Wounded Civilization*: the continuing poverty, the tendency of Indians to cling to their idea of their country's “established past”, the persistence of caste restrictions and humiliations are limits impossible to overcome. Naipaul critics are directed especially towards the Indian national religion Hinduism which, he says, “has exposed us to a thousand years of defeat and stagnation...It has given men....no idea of the state. It has enslaved

compasiunea sa pentru cei „deposedați” chiar dacă credința sa că trecutul, istoria națiunii, nu trebuie ignorat ci reînviat pentru a contribui la prezent.

India: A Wounded Civilization nu reflectă numai disprețul, distanța și ironia autorului dar și sentimentele sale. Acest lucru este văzut în introducerea cărții unde vorbește despre „memoriile sale indiene” – obiceiuri de familie pe care le avea ca și copil în Trinidad și uitate pe măsură ce a crescut; el spune că ei sunt „ca niște trambule către un trecut nesfârșit”.

În această casă VS Naipaul vorbește despre o varietate de aspecte ale societății indiene. El nu a ascuns faptul că uraște profund amestecul altor culturi în cea indiană. Era convins că puritatea rasei indiene a dispărut pentru totdeauna.

Un alt aspect al societății indiene care era important pentru el este religia. El vede Hinduismul, principala religie din India, ca o formă de autodistrugere. El crede ca India a supraviețuit trecutului prin retragerea în sine. „Când lumea s-a micșorat, și idea de umanitate a dispărut, lumea poate fi considerată ca fiind completă. Oamenii s-au retras în ultimele, inexpugnabile metereze; cunoașterea propriului sine, a clasei lor sociale, a sorții lor, a locului lor în centrul lucrurilor; și această cunoaștere este la fel de importantă ca și cunoașterea anotimpurilor.” Hinduismul, afirmă autorul în cartea sa, nu este suficient de bun. I-a ținut pe indieni în sărăcie. El avansează idea că religia este o armă importantă mai periculoasă chiar decât cea militară. Preoții și ritualurile lor religioase au subjugat mințile oamenilor și le-au modificat percepția realității. Fiecare detaliu al comportamentului unui individ este dirijat de către grupurile sociale și religioase din care face parte așa că percepția nu este nu mai este a unui singur individ și sufletul său rămâne nedevelopat.

Paisprezece ani mai târziu în India *A Million Mutinies Now*, Naipaul este mai optimist în legătură cu viitorul Indiei. În

one quarter of the population and always left the whole fragmented and vulnerable” unable “to respond to the challenge.”

Reviewers have stressed the darkness of Naipaul’s vision, his harsh judgments of Hinduism and of Gandhi’s legacy – his opposition to industrialization, his failure to engage in political action that will lead India to a concept of nationhood, his withdrawal instead “from the difficult world.” All these do comprise wounds of India’s civilization. Yet there is also optimism in this book, hope that Naipaul places in movement of the oppressed, which are both protest of the status quo and positive actions for their future and India’s. He writes of “unknown India on the move,” entering the cities, seeking and finding work, experiencing pride in achievements, a new sense of self.

In *India: A Wounded Civilization* Naipaul’s acceptance of the Shiv Sena – an Indian movement from Bombay – reflects his compassion for the “dispossessed”, even as it conveys his belief that the past, a nation’s history, must not be dismissed but it should be revitalized by its contribution to present deeds.

India: A Wounded Civilization does not talk only about the despise, the distance and the irony of the author but also about his intellectual and emotional feeling. This fact is reflected in the foreword of the book where he talks about his "Indian memories" - family customs he saw as a child in Trinidad hut dismissed or forgot as he grew up; he says they are "like trapdoors into a bottomless past."

In this book VS Naipaul talks about a variety of aspects of the Indian society. He made clear for everybody that he profoundly hated the intrusion of other countries’ culture in the Indian one. He was convinced that the purity of the Indian race dissappeared forever.

Another aspect of the Indian society which was a sensible subject for him was **the religion**. He sees Hinduism, the main religion in India, as a way of

timpul vizitelor lui începute în 1962 Naipaul a asistat la acomodarea Indiei cu „lumea exterioară”, care a produs „vigoarea intelectuală în secolul 20: o presă liberă, o constituție, lege și instituții, idei de moralitate, comportament și responsabilitate intelectuală separate de cerințele religiei.” Aceste principii și instituții împreună cu „idea de libertate” care începând cu revolta contra englezilor din 1857-58 și până în prezent au dominat India și sunt bazele democrației. Totuși, libertatea în India, ca peste tot are propriile costuri.

Optimismul lui în ceea ce privește viitorul Indiei constă în „începuturile recunoașterii sinelui.” Revolta împotriva sărăciei, împotriva clasei sociale, împotriva discriminării de clasă și împotriva corupției politice. Oricât de diferite ar fi aceste mișcări au contribuit la conceptul națiune ca „sursă a legii și rațiunii”. Naipaul propune trei măsuri esențiale pentru viitorul democrației indiene: creșterea economiei, lideri politici care provin din poporși conștienți de nevoile lor și educație.

Trilogia indiană a lui Naipaul este specială deoarece desfășoară în fața ochilor noștrii istoria Indiei. Naipaul este un observator fin al evoluției Indiei de la trecutul ei colonial și lupta pentru independență până în prezent. Cărțile lui reflectă aceste schimbări. De exemplu, primele două cărți *An Area of Darkness* și *India: A Wounded Civilization* tonul autorului a fost personal deoarece India încă își resimțea trecutul și nu vroia să îl uite. Tonul său a devenit mult mai conciliant în ca de-a treia sa carte în care observă schimbările care au loc în India. Sfârșitul reflectă optimismul pe care îl simte Naipaul atunci când vede că India face primii pași pentru a deveni o națiune independentă și puternică.

În concluzie, ceea ce consider admirabil la acest autor este imparțialitatea sa, el fiind în același timp și critic și

selfdestruction. He believes that India survived to its past by retreating in itself. "When the world had shrunk, and ideas of human possibility had become extinct, the world could be seen as complete. Men had retreated to their last, impregnable defences: their knowledge of who they were, their caste, their karnia, their unshakable place in the scheme of things; and this knowledge was like the knowledge of the seasons." Hinduism, he states in his book is not been good enough. It has kept the Indian people in their misery. He advances the idea that the religion is a powerful weapon more dangerous even than the military ones. Preasts and their religious rituals have subjugated the peoples' minds and modified their perception of reality. Every detail of the individual's behavior is regulated by his social or religious group, so that perception is no longer an individual function and the ego remains underdeveloped.

Fourteen years later, in *India: A Million Mutinies Now*, Naipaul is more optimistic about India's future. During his many visits since 1962 Naipaul has witnessed India's gradual accommodation to "the outside world", which has produced its "intellectual liveliness in the late 20th century: a free press, a constitution, a concern for law and institutions, ideas of morality, good behavior, and intellectual responsibility quite separate from the requirements of religion." These principles and institutions, along with the "idea of freedom" which, from the mutiny against the British in 1857-58 to present has pervaded India, are the basis of its democracy. However, freedom in India, as everywhere else, has its own costs.

His optimism regarding India's future lies in "the beginnings of the self-awareness." Rebellions against poverty, against caste and class discrimination and against political corruption expose these injustices. However varied the movements are they contributed to the concept of nationhood as "the source of law and civility

admirator al Indiei și Angliei. Unii critici au spus că tonul primelor sale lucrări e prea tăios, ca nu manifestă nici o simpatie pentru țara sa natală. Acest lucru este parțial adevărat. Naipaul a fost educat în Anglia, a țară civilizată, și era obișnuit cu un oarecare nivel de educație și cultură. Pe de altă parte India este o mare civilizație capabilă de realizări mărețe dar și de contraste evidente. Este o țară religioasă necunoscută până de curând când s-a deschis către lume.

VS Naipaul este un autor englez care acceptă atât vechia cât și noua Indie și care știe cum să ne arate, prin cărțile sale ce este mai bun în cele două cărți.

and reasonableness." Naipaul proposes three measures essential to the future of Indian democracy: growth of the economy, political leaders emerging from the people and cognizant of their needs and the extension of education.

Naipaul's Indian trilogy is special mainly because it unfolds before our eyes the entire history of India. Naipaul is a fine observer of India's evolution starting with its colonial past continuing with its straggle for independence and ending with a detailed analysis of the present day situation. His books reflect these changes. For example, in the first two books *An Area of Darkness* and *India: A Wounded Civilization* the tone of the author was personal and angry because India was still resenting its past and was unwilling to let it go. His tone became gentler and more compassionate in his third book as he observes the changes that are taking place in his ancestral land. In the end it reflects the optimism Naipaul's feels when he sees that India makes the first steps towards an independent and powerful nation.

In **conclusion**, what I consider admirable at this author is the fact that he is impartial, he is, in the same time a critic and a fan of India and England. Some of his critics said that the tone in his first writings was too sharp, that he had no sympathy for his homeland. That was partially true. Naipaul was raised and educated in England that was a civilized country and was used with a certain level of education and culture. Let not forget that England was a great empire and the Englishmen were known for their correct behavior in every situation. On the other hand, India is a great and ancient civilization capable of great achievements but also of sharp contrasts. It is deeply religious country and unknown until recently when it opened itself to the world.

VS Naipaul is the British author who accepts both the old and the new India and knows how to show us, in his books, the best from the two countries.

BIBLIOGRAFIE

(Lilian Feder, 2001), [*THE MAKING OF A WRITER*], Ed. ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., UNITED STATES, 2001.

(V.S. Naipaul, 1992), [*An Area of Darkness A Discovery of India*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992

(V.S. Naipaul, 1992), [*India: A Wounded Civilization*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992

BIBLIOGRAPHY

(Lilian Feder, 2001), [*THE MAKING OF A WRITER*], Ed. ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., UNITED STATES, 2001.

(V.S. Naipaul, 1992), [*An Area of Darkness A Discovery of India*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992

(V.S. Naipaul, 1992), [*India: A Wounded Civilization*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992